

Thailand IFRS Conference 2016

ตอนสุดท้าย

โดย.. คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี

ในที่สุด..ก็ดำเนินมาถึงตอนสุดท้ายแล้วนะคะ สำหรับการสรุปสาระสำคัญจากการสัมมนาในระดับประเทศ “Thailand IFRS Conference 2016” ซึ่งฉบับนี้เราจะมาต่อกันในช่วงที่ 6-7 หากใครยังไม่ได้อ่านช่วงที่ 1-5 ท่านสามารถอ่านย้อนหลังได้ที่ www.fap.or.th (FAP Newsletter ฉบับที่ 40 และ41)

ช่วงที่ 6.1

Panel discussion 1: Non-financial institutions implementing the financial instruments Standards (IFRSs 7 & 9 and IAS 32)

Darrel Scott

IASB Board Member

Dr.Suphamit Techamontrikul

Audit Partner, Deloitte Touche Tohmatsu Jaiyos Audit Co., Ltd.

Jaroonsri Wankertphon

Acting Senior Vice President, Accounting Division and Vice President, Accounting Policy and Solution Department, PTT Exploration and Production Plc.

Yuvanuch Thepsongvaj

Audit Partner, KPMG Phoomchai Audit Co., Ltd. (Moderator)

ในช่วงแรกของการอภิปราย Mr.Darrel ได้อธิบายภาพรวมของ IFRS9 Financial Instrument หรือเครื่องมือทางการเงินซึ่งจะถือปฏิบัติเป็นครั้งแรกในปี 2018 โดยมาตรฐานฉบับนี้เป็นการตอบสนองต่อวิกฤตการณ์ทางการเงินในช่วงที่ผ่านมา โดย IASB ต้องการรวบรวมเรื่องของเครื่องมือทางการเงิน การบัญชีสำหรับตราสารอนุพันธ์ และการบัญชีป้องกันความเสี่ยง ให้อยู่ในมาตรฐานฉบับเดียว และถือปฏิบัติเพื่อให้การรับรู้และวัดมูลค่าของเครื่องมือทางการเงินเหล่านั้นถูกสะท้อนอยู่ในรายงานทางการเงินของกิจการและสามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจโดยผู้ใช้งบการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้มาตรฐานฉบับนี้ไม่ได้มุ่งหวังที่จะรองรับธุรกรรมของกิจการที่เป็นสถาบันการเงินเท่านั้นแต่ยังรวมถึงฝั่งของกิจการที่มีใช้สถาบันการเงินด้วย

ดร.ศุภมิตร เตชขมนตรีกุล ในฐานะผู้สอบบัญชี และยังเป็นหนึ่งในคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีไทย ได้อภิปรายว่าในช่วงที่ผ่านมา กิจการที่เป็นสถาบันการเงินได้มีการเตรียมตัวและถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงินมาอย่างต่อเนื่อง

เนื่องจากอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของธนาคารแห่งประเทศไทย โดยหลายๆ แห่งได้มีการนำ IAS39 ฉบับใหม่มาถือปฏิบัติเพื่อให้การรับรู้รายการทั้งในส่วนของเครื่องมือทางการเงิน ตราสารอนุพันธ์ และการป้องกันความเสี่ยงมีความเป็นสากล และง่ายต่อการกำกับดูแล อย่างไรก็ตามสำหรับกิจการที่ไม่ใช่สถาบันการเงินส่วนใหญ่จะยังไม่ได้มีการรับรู้เครื่องมือทางการเงินในงบการเงิน บางแห่งอาจเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน ในขณะที่กิจการบางแห่งเลือกที่จะไม่ทำอะไรเลย ทำให้ข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินของกิจการที่ไม่ใช่สถาบันการเงินยังไม่ครบถ้วน

คุณจรรยาตรี วันเกิดผล ในฐานะผู้จัดการรายงานทางการเงินของกิจการที่ไม่ใช่สถาบันการเงินกล่าวว่าในช่วงปี 2011 บริษัทได้นำมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง เครื่องมือทางการเงินมาใช้อย่างเต็มรูปแบบ โดยได้ทุ่มเททั้งความพยายามและเม็ดเงินลงทุนในระดับหนึ่ง โดยผลที่ได้รับค่อนข้างน่าพอใจเนื่องจากธุรกรรมที่เกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินของบริษัทยังไม่ซับซ้อน และสามารถปฏิบัติได้ตามมาตรฐานฉบับดังกล่าว และคาดว่าหากนำ IFRS9 มาถือปฏิบัติจริงคงมีปัญหาในทางปฏิบัติไม่มากนัก ดังนั้นสิ่งหนึ่งที่สำคัญในการนำมาตราฐานเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินมาปฏิบัติกับกิจการที่มีใช้สถาบันการเงินอาจขึ้นอยู่กับความซับซ้อนของเครื่องมือทางการเงินที่กิจการเหล่านั้นมีอยู่ด้วย

ดร.ศุภมิตร ยังได้เสริมอีกว่า IFRS9 น่าจะเป็นประเด็นที่ค่อนข้างใหญ่สำหรับกิจการที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน อย่างไรก็ตามผลกระทบต่องบการเงินอาจไม่มากเท่าสถาบันการเงิน อีกทั้งสินทรัพย์หรือหนี้สินทางการเงินหลายๆ รายการเป็นรายการที่พบเจออยู่แล้วในงบการเงิน ดังนั้นหากมีการเตรียมพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงและสามารถวางแผนปรับแก้ที่ถือปฏิบัติไปได้ ในปีต่อๆ มาก็น่าจะลดปัญหาในการนำมาปฏิบัติลงได้ค่อนข้างมาก ในส่วนของการจัดประเภทรายการและการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน คุณยุวณูช ได้กล่าวถึงการจัดประเภทของเครื่องมือทางการเงินของประเทศไทยในปัจจุบันเมื่อเทียบกับ IFRS9 ซึ่งมีความแตกต่างกันในระดับหนึ่ง โดย Mr.Darrel ได้อภิปรายว่าการจัดประเภทรายการเครื่องมือทางการเงินตาม IFRS9 ควรเป็นไปตาม Business model ของแต่ละกิจการ โดยแต่ละกิจการอาจมองเครื่องมือทางการเงินชนิดเดียวกันไม่เหมือนกันเนื่องจากวัตถุประสงค์ในการถือครองที่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้จัดการทางการเงินต้องเข้าใจถึง Business Model ของตนเองให้ดีกว่าก่อน ซึ่งคุณจรรยาตรีในฐานะผู้ปฏิบัติคิดว่าไม่น่าจะมีปัญหาจากการจัดประเภทและการรับรู้รายการมากนักเนื่องจากมีความใกล้เคียงกับ IAS39 ซึ่งบริษัทถือปฏิบัติอยู่ อย่างไรก็ตาม ดร.ศุภมิตร ได้แสดงความกังวลต่อการใช้ดุลยพินิจในการจัดประเภทรายการของกิจการซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อของผู้สอบบัญชียากขึ้น นอกจากนี้ การพิจารณาที่เกี่ยวกับการด้อยค่า

ของเครื่องมือทางการเงิน เช่น ค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญของลูกหนี้ อาจมีปัญหาในทางปฏิบัติสำหรับกิจการที่ไม่ใช่สถาบันการเงินค่อนข้างมาก เนื่องจากมีความซับซ้อนทั้งในแง่ของการจัดเตรียมข้อมูลและโมเดลที่ใช้ในการวัดมูลค่า ในส่วนของผู้ปฏิบัติเองก็ต้องเตรียมการในข้อมูลให้มากขึ้น และหากมีทางเลือกให้สามารถใช้วิธีการปฏิบัติที่ง่ายขึ้นได้ก็คาดว่ากิจการที่ไม่ใช่สถาบันการเงินจะเลือกใช้ Simplified approach ทั้งนี้เพื่อลดความซับซ้อนในการคำนวณและการรับรู้ผลขาดทุนที่อาจเกิดขึ้น

สำหรับการบัญชีป้องกันความเสี่ยงนั้นผู้เข้าร่วมอภิปรายเห็นด้วยกับการรับรู้การบัญชีป้องกันความเสี่ยงในงบการเงิน อย่างไรก็ตาม การจัดเตรียมเอกสารอาจเป็นภาระแก่ผู้จัดทำรายงานทางการเงินไม่มากนัก แต่สิ่งที่น่าสนใจใน IFRS9 คือการพิจารณาประสิทธิภาพของการป้องกันความเสี่ยงจะไม่อิงตามตัวเลข 80-125% ซึ่งถือเป็น rule-based แล้ว แต่จะให้ใช้ principle-based แทน ซึ่งแม้ในทางปฏิบัติจะมีความยุ่งยากขึ้นในงานของผู้สอบบัญชี แต่ในแง่ของการจัดทำรายงานทางการเงินถือว่าเป็นสิ่งที่ดีที่ผลลัพธ์ของการป้องกันความเสี่ยงได้ถูกสะท้อนตามแผนงานในการป้องกันความเสี่ยงอย่างแท้จริง

สำหรับเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงิน ประกอบด้วย IAS32 Financial instrument : Presentation ซึ่งในประเทศไทยไม่ได้มีอะไรที่ซับซ้อนมาก เนื่องจากไม่ค่อยมีเครื่องมือทางการเงินที่มีความซับซ้อนในการแบ่งแยกส่วนของหนี้สินและทุน โดย Mr.Darrel ได้กล่าวว่าการในการแสดงรายการเครื่องมือทางการเงินคือกิจการต้องพิจารณาว่ามีภาระผูกพันจากเครื่องมือทางการเงินนั้นหรือไม่ หากมีภาระผูกพัน เครื่องมือทางการเงินนั้นก็ควรจัดประเภทเป็นหนี้สิน ส่วน IFRS7 Financial instrument : Disclosures หรือการเปิดเผยรายการเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงิน หลักการที่กิจการต้องปฏิบัติคือการประเมินความเสี่ยงและเปิดเผยเกี่ยวกับความเสี่ยงที่มีอยู่ในเครื่องมือทางการเงินของกิจการซึ่งยังไม่ถูกสะท้อนในงบการเงิน เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินมีความเข้าใจในเครื่องมือทางการเงินของกิจการ และสามารถนำไปตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง

ช่วงที่ 6.2
Panel discussion 2 :
Implementing IFRSs 10,11 and 12 on consolidations and joint arrangements.

Waraporn Prapasirikul
Audit Partner, EY Office Limited

Nitima Thepvanangkul
Executive Vice President, Corporate Accounting, PTT Pcl.

Areewan Aimdilokwong
Specialist in the Accounting Supervision Department, Securities and Exchange Commission

Michael Wells
Former IASB Director, IFRS Education Initiative, (Moderator)

การอภิปรายใน section นี้ ดำเนินรายการโดย Mr.Michael ซึ่งเริ่มการอภิปรายจาก IFRS 10 Consolidated Financial Statements โดยแบ่งการอภิปรายเป็นหัวข้อย่อย ดังนี้

• การควบคุม (Control)

Mr.Michael อธิบายภาพรวมของ IFRS 10 และเน้นประเด็นว่าการพิจารณาการควบคุมนั้น ต้องพิจารณาจากอำนาจและปัจจัยอื่นๆ ประกอบด้วย ไม่ได้พิจารณาเฉพาะร้อยละการถือหุ้นเหมือนในอดีตที่ผ่านมา โดย IFRS 10 นั้น มีการอธิบายเพิ่มเติมถึงการควบคุมโดยพฤตินัย (De facto control) ซึ่งตาม IAS 27 ฉบับเดิมนั้น ยังไม่ได้ระบุถึงอย่างชัดเจน **คุณนิธิตา เทพานังกุล** ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการใหญ่บัญชีองค์กร บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ได้ยกตัวอย่างเกี่ยวกับการพิจารณาการควบคุม เช่น กรณีของบริษัท ไทยออยล์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งถือเป็นบริษัทย่อยของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) เนื่องจากทาง ปตท. มีการควบคุมโดยพฤตินัย โดยพิจารณาจากขนาดของสิทธิออกเสียงที่ประเมินจากการเข้าร่วมในการประชุมผู้ถือหุ้นที่ผ่านมา ซึ่ง ปตท. ถือหุ้นอยู่ร้อยละ 49 โดยอีกร้อยละ 18 ถือโดยผู้ถือหุ้นรายอื่นๆ รวม 13 ราย เมื่อพิจารณาจากสถิติการเข้าร่วมประชุมที่ผ่านมา พบว่า มีผู้เข้าร่วมประชุมถือเป็นสิทธิออกเสียงประมาณร้อยละ 75 ดังนั้น จึงทำให้ ปตท. มีสิทธิออกเสียงมากที่สุด นอกจากนี้ ในส่วนการทำกลยุทธ์และการกำหนดนโยบายต่างๆ ทางไทยออยล์ ก็จะต้องทำตามที่ ปตท. กำหนด รวมทั้ง ปตท. ก็มีการส่งตัวแทนเข้าไปดำรงตำแหน่ง CEO และ CFO ด้วย

คุณวราพร ปรภาศิริกุล ในฐานะผู้สอบบัญชี ได้เพิ่มเติมในประเด็นนี้ว่าการพิจารณาการควบคุมนั้น นอกจากจะเป็นสิ่งที่ทำหายสำหรับผู้บริหารกิจการแล้ว ยังเป็นสิ่งที่ทำหายสำหรับผู้สอบบัญชีด้วย เนื่องจากเป็นประเด็นที่ต้องใช้วิจารณญาณเพื่อวิเคราะห์ในกรณีที่มีความซับซ้อน

คุณอารีวัลย์ เอี่ยมติลวงค์ ตัวแทนจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ได้กล่าวเสริมว่าผู้บริหารกิจการจะต้องเพิ่มความระมัดระวังและใช้วิจารณญาณในการพิจารณาเรื่องการควบคุม รวมไปถึงการมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญด้วย เนื่องจากประเด็นเหล่านี้กระทบต่อการแสดงรายการในงบการเงินรวมของกลุ่มกิจการ ซึ่ง**คุณนิธิตา** ได้กล่าวเสริมในประเด็นนี้ โดยยกตัวอย่างบริษัทในกลุ่ม ปตท. ที่เมื่อพิจารณาเรื่องการควบคุมใหม่ พบว่ามีบริษัทที่เปลี่ยนจากบริษัทร่วมกลายเป็นบริษัทย่อยอยู่หลายบริษัท รวมทั้งต้องมีการปรับงบการเงินย้อนหลังด้วย ซึ่งงบการเงินรวมที่ปรับปรุงใหม่ แสดงรายได้ที่ลดลงและมีรายการหนี้สินเพิ่มขึ้น เป็นการแสดงให้เห็นว่าการพิจารณาเรื่องการควบคุมนั้นมีความสำคัญต่อการจัดทำงบการเงินรวม

• **ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม (Non-controlling interest)**
Mr.Michael อธิบายถึงความหมายของส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม (NCI) รวมทั้งการวัดมูลค่าและความสำคัญของ NCI **คุณวราพร** ได้กล่าวถึงประเด็นในทางปฏิบัติที่พบในสถานะที่เป็นผู้สอบบัญชี คือ กิจการส่วนใหญ่จะมีข้อสงสัยและมีปัญหาเกี่ยวกับการตีมูลค่ายุติธรรมของ NCI ซึ่งหาข้อมูลที่จะนำมาประเมินมูลค่ายุติธรรมได้ยาก ดังนั้น กิจการส่วนใหญ่จึงเลือกใช้ทางเลือกที่ 2 คือ ใช้วิธีแบ่งตามสัดส่วนของสินทรัพย์สุทธิ (Proportionate of identifiable net assets)

• **ค่าความนิยม (Goodwill)** Mr.Michael อธิบายถึงวิธีการบัญชีเกี่ยวกับค่าความนิยมว่ามี 2 ประเด็นหลัก คือ ค่าความนิยมไม่ต้องตัดจำหน่าย และจะต้องมีการทดสอบการด้อยค่าของค่าความนิยม ซึ่ง Mr.Michael มองว่าการทดสอบการด้อยค่าของค่าความนิยมนั้นเป็นสิ่งทำหาย ประเด็นสำคัญที่ต้องพิจารณาคือการระบุหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสด (Cash-generating unit) **คุณนิธิตา** ได้ยกตัวอย่างรายการค่าความนิยมของ ปตท. ว่าในปีที่ผ่านมา ปตท. มีขาดทุนจากการด้อยค่าของค่าความนิยมจำนวนมาก เนื่องมาจากบริษัทย่อยที่ ปตท.

จรรยาบรรณ ของผู้ประกอบ วิชาชีพบัญชี

ตอนที่
2

กลับมาพบกันอีกครั้งแล้วนะค่ะ หวังว่าตัวอย่างการพิจารณาจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ที่ได้นำเสนอใน FAP Newsletter ครั้งที่แล้ว สมาชิกหลายๆ ท่านคงได้รับประโยชน์บ้างไม่มากก็น้อย เพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลาเรามาดูตัวอย่างการพิจารณาจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีที่ถูกกล่าวหา ทั้งด้านผู้สอบบัญชี และด้านผู้ทำบัญชี ในประเด็นต่อไปกันดีกว่าค่ะ

ด้านผู้สอบบัญชี

ตัวอย่างที่ 1

หน่วยงานรัฐ แจ้งผลการตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้สอบบัญชีรายหนึ่ง โดยพบข้อบกพร่องที่มีสาระสำคัญ คือ จัดทำแผนงานสอบบัญชีโดยรวม และแนวการสอบบัญชีเฉพาะบางกิจการ ไม่มีการประเมินความเสี่ยงสำหรับงานที่รับตรวจสอบไว้เป็นลายลักษณ์อักษร และการจัดทำแนวการสอบบัญชีได้กำหนดวิธีการตรวจสอบเป็นรูปแบบเดียวกันเพื่อใช้ในการตรวจสอบทุกประเภทกิจการโดยไม่มีการปรับให้เหมาะสมกับประเภทกิจการขายหรือให้บริการ

การวินิจฉัย ปรากฏข้อบกพร่องดังนี้

- มีการจัดทำกระดาษทำการขึ้นใหม่ โดยกระดาษทำการแนวการสอบบัญชี รูปแบบ รายละเอียดและวิธีการตรวจสอบที่ส่งให้คณะกรรมการสอบสวนแตกต่างจากชุดที่ส่งให้หน่วยงานรัฐ
- ไม่ได้จัดทำแผนการปฏิบัติงานสอบบัญชี แนวทางหรือวิธีการสอบบัญชี การประเมินความเสี่ยงในการสอบบัญชีกับการควบคุมภายในไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
- เนื้อหาของกระดาษทำการขาดความสมบูรณ์ ไม่ปรากฏการตรวจสอบรายการที่มีสาระสำคัญ หรือแสดงวิธีการตรวจสอบในรายละเอียดหรือเอกสารหลักฐานการปฏิบัติงานเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อสรุปต่อการแสดงความเห็นในหน้ารายงานของผู้สอบบัญชี จึงไม่อาจเชื่อได้ว่า มีการปฏิบัติงานสอบบัญชี หรือควบคุมการสอบบัญชีตามมาตรฐานการสอบบัญชีที่รับรองทั่วไป
- เมื่อพบว่า กิจการที่ตนตรวจสอบไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี แต่ไม่ทำการตรวจสอบเอกสารหลักฐานใดๆ เพิ่มเติม เพื่อบันทึกผลการตรวจสอบลงในกระดาษทำการ และรายงานไว้ในหน้ารายงานของผู้สอบบัญชี
- ไม่ปรากฏการตรวจสอบความสามารถในการดำเนินงานต่อเนื่องของกิจการเมื่อพบว่า กิจการมีผลขาดทุนเกินทุน
- ไม่ปรากฏการส่งจดหมายก่อนรับงานสอบบัญชีถึงผู้สอบบัญชีคนก่อน
- ไม่ใช้ความรู้ในธุรกิจที่ตรวจสอบอย่างเพียงพอและเหมาะสม ปริมาณและคุณภาพของผู้ช่วยผู้สอบบัญชีไม่สอดคล้องกับจำนวนงบการเงินที่ลงลายมือชื่อรับรอง

ซื้อมานั้นเกี่ยวข้องกับธุรกิจน้ำมันและถ่านหิน ซึ่งราคาในตลาดโลกตกลงมาก คุณนิธิมาได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมด้วยว่าเป็นความท้าทายของนักบัญชีที่ควรมีความรู้ทางการเงินด้วย เช่น ควรเข้าใจเกี่ยวกับอัตราคิดลด อนุพันธ์ทางการเงิน เป็นต้น

คุณอารีวัลย์ ให้ความเห็นว่าการทดสอบการด้อยค่าของค่าความนิยมนั้นเป็นเรื่องนามธรรม (Subjective) ซึ่งทั้งผู้บริหารกิจการและผู้สอบบัญชีต้องใช้ความระมัดระวังในการพิจารณา นอกจากนี้ ยังต้องระวังในเรื่องของช่วงเวลาด้วย เช่น มูลค่ายุติธรรม ณ วันที่คณะกรรมการบริษัทอนุมัติให้ซื้อธุรกิจ กับมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่จะทำสัญญาซื้อขาย อาจแตกต่างกันมาก

ถัดมาเป็นการอภิปรายเกี่ยวกับ IFRS 11 Joint Arrangements โดย Mr.Michael อธิบายภาพรวมของ IFRS 11 โดยคุณวรภาพ ให้ความเห็นว่าผู้บริหารกิจการและผู้สอบบัญชีต้องใช้วิจารณญาณในการพิจารณาว่าการร่วมการงานนั้น เป็นประเภทการดำเนินงานร่วมกันหรือเป็นการร่วมค้า โดยต้องใช้ความระมัดระวังในการอ่านสัญญา (Shareholder agreement) ซึ่งคุณนิธิมาได้ยกตัวอย่างของกลุ่ม ปตท. ว่าจากเดิมมีกิจการที่ถือเป็นการดำเนินการร่วมกันอยู่ 4 บริษัท แต่เมื่อทางที่มงานฝ่ายบัญชีได้พิจารณา Shareholder agreement ใหม่ พบว่ามีบริษัท 3 แห่งที่ควรเป็นกิจการร่วมค้า ซึ่งทำให้ต้องเปลี่ยนวิธีการรับรู้รายการจากวิธีรวมตามสัดส่วนมาเป็นวิธีส่วนได้เสีย

การอภิปรายในหัวข้อถัดมา คือ IFRS 12 Disclosure of Interests in Other Entities โดย Mr.Michael ได้อธิบายภาพรวมของ IFRS 12 และคุณวรภาพได้ให้ความเห็นว่าความท้าทายของมาตรฐานฉบับนี้ คือการระบุบริษัทร่วมที่มีนัยสำคัญ การระบุส่วนได้เสียของผู้ถือหุ้นส่วนน้อยที่มีนัยสำคัญ (Significant NCI) ซึ่งตามมาตรฐานฉบับนี้กำหนดให้ต้องเปิดเผยข้อมูลของกิจการต่างๆ ดังกล่าว คุณวรภาพเห็นว่า IFRS 12 ได้ระบุข้อกำหนดต่างๆ ที่ชัดเจนสำหรับการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับส่วนได้เสียในกิจการอื่น ซึ่งถือเป็นสิ่งที่ดี นอกจากนี้ คุณอารีวัลย์ ได้กล่าวเสริมว่ากิจการที่เป็นบริษัทใหญ่และจดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์ควรมีความระมัดระวังเรื่องการนำข้อมูลของบริษัทร่วมมาเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินของงบการเงินรวม เนื่องจากผู้ถือหุ้นของบริษัทต่างๆ ซึ่งเป็นบริษัทจากัดนั้น อาจยังไม่ได้เห็นข้อมูลเหล่านั้นและยังไม่ได้อนุมัติงบการเงินของบริษัท ดังนั้น อาจเป็นประเด็นเกี่ยวกับการนำข้อมูลเฉพาะ (private information) มาเปิดเผยโดยยังไม่ได้รับอนุญาต

ก่อนจบการอภิปราย Mr.Michael ได้กล่าวถึงแนวทางการปรับปรุงมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับ Investment Entity ว่าคณะกรรมการ IASB กำลังปรับปรุงให้มีความสะดวกในการถือปฏิบัติมากขึ้น

ช่วงที่ 7 Update IFAC Code of Accounting Professions Ethics

ในช่วงสุดท้ายของงานประชุมเป็นการบรรยายและ update ข้อมูลเกี่ยวกับข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชีว่าด้วยเรื่องจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี

ซึ่งเข้ามามีส่วนสำคัญต่อการประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพบัญชี ไม่ว่าจะเป็น ผู้ทำบัญชี ผู้สอบบัญชี รวมถึงผู้ให้บริการด้านการบัญชีอื่น ๆ ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติงานด้านการบัญชีเป็นไปอย่างถูกต้องเรียบร้อย และเป็นไปตามมาตรฐานทางวิชาชีพที่ได้กำหนดขึ้นมา และที่สำคัญคือเป็นไปตามจรรยาบรรณและบทบัญญัติแห่งวิชาชีพที่สำคัญ